

خپلواکی

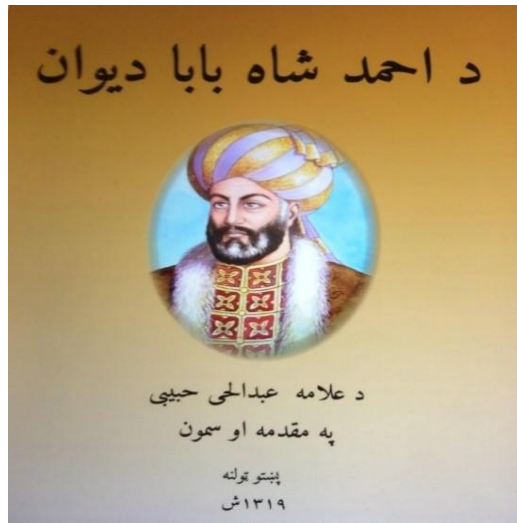
استقلال

www.esteqtaal.net

سه شنبه ۹ دسمبر ۲۰۲۳

روانشاد پوهاند عبدالحی حبیبي

د احمد شاه بابا دیوان

دیارنومه پرځه

احمد شاه بابا د انسان دغه دروند د مسئولیت بار، په داسې ډول ښيي:

څه ضعیف تن یې "احمده"

حیران ستا و درانه بار ته

بل ځای د دغه درانه وری په اخیستولو پوری سخت حیران دي:

څه دروند بار د امانت دي

زه به څه پرې "احمد شاه" کړم

(دا په زړه کې ولری، چه د اسلام ځنو مفسرینو د امانت تفسیر په سلطنت هم کړی دي، نو که په

دوهم بیت کې احمد شاه بابا، د دغه لوی اجتماعي مسئولیت ذکر کړی وي، لیری نه ده)

د انسان اصل

انسان فقط له مادې او د مادې له مظاهرو څخه مرکب نه دي، يو روحانی مقام هم لري، چه احمد شاه بابا ئي داسی ستايي:

دا ځما د صورت څټه

که څلور عنصره واخلي

په څلور عنصره پټه

پخپل څير ده دا کټ مټه

کله کله متصوفين دغه روحانی مقام وطن بولی او په یاد ئي ژاري، احمد شاه بابا د دغه معنوی مقام یاد داسي کوي:

اروا طوطی دی وطن به مومي

بيا که دی مات د نفس قفس کرم

نه پوهيرم زړه ځما د کوم وطن وو

د يار ميني بيگانه له خپله کور کرم

چه د روح په رويا ورک سوم

ځکه ما ليدلی يار و

احمد اوس که یک تنها شوي

ستا وطن د يار کنار و

احسن تقويم

دا هغه مسئله ده چه په (ان الله خلق آدم علی صورته) کي څرگنده شوي ده، احمد شاه بابا وايی:

پخپل خم دي "احمد" رنگ کړ

ځکه سو هسي مشهوره

يا:

څه عجب دي د خپل حسن په خم رنگ کړ

په عالم دي بنکاره کړی دا خميان ستا

کاته او نظر

صوفيه دنيا او ماده د قدرت مظاهر گڼي، نو هر کله له مظهره د مظهر قدرت ويني، دا تدقيق او نظر د عرفان اساس دي:

چشمی داری و عالم در نظر است

ديگر چه معلم و کتابت بايد
خوشحال خان خټک ويلي دي:
که دي سترگي د عرفان شته مبارک شه
د گلزار په ننداره چه استقلال کړي
احمد شاه بابا هم دغه تدقيق او نظر لري لکه چه وايي:
زه چه تل نظر دا هسي لور پر لور کړم
په هر لوري د خپل زړه صيقل بيا نور کړم
مثبت تصوف

نور بيا